

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2019/C 372/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī	1
---------------	--	---

Vispārējā tiesa

2019/C 372/02	Kritēriji lietu sadalei palātām	2
---------------	---------------------------------------	---

2019/C 372/03	Palātu izveide un tiesnešu darbība palātās	3
---------------	--	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2019/C 372/04	Lieta C-124/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 12. februārī Vitromed GmbH iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2018. gada 12. decembra spriedumu lietā T-821/17 Vitromed GmbH/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)	8
---------------	--	---

2019/C 372/05	Lieta C-325/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 17. aprīlī Renew Consorzio Energie Rinnovabili iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2019. gada 20. februāra rīkojumu lietā T-39/19 Renew Consorzio Energie Rinnovabili/Komisija un Itālija	8
---------------	---	---

2019/C 372/06	Lieta C-358/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 6. maijā PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2019. gada 22. marta spriedumu lietā T-566/18 PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület/Eiropas Komisija	9
2019/C 372/07	Lieta C-421/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 29. maijā Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2019. gada 20. marta spriedumu lietā T-138/17 Prim/EUIPO – Primed Halberstadt Medizintechnik	9
2019/C 372/08	Lieta C-426/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 4. jūnijā Kurt Hesse k-gs iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 4. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās T-910/16 un T-911/16 Kurt Hesse un Wedl & Hofmann GmbH/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)	10
2019/C 372/09	Lieta C-501/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 28. jūnijā iesniedza Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumānija) – UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor/Asociația Culturală “Suflet de Român” prin lichidator Pro Management Insolv IPURL	10
2019/C 372/10	Lieta C-531/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 11. jūlijā iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spānija) – PO/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	11
2019/C 372/11	Lieta C-533/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 11. jūlijā iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spānija) – RQ/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	12
2019/C 372/12	Lieta C-534/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 11. jūlijā iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spānija) – SR/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	12
2019/C 372/13	Lieta C-547/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. jūlijā iesniedza Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumānija) – CY, Asociația “Forumul Judecătorilor din România”/Inspekția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție.	13
2019/C 372/14	Lieta C-549/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 17. jūlijā iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spānija) – DX/Subdelegación del Gobierno en Toledo	14
2019/C 372/15	Lieta C-558/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 23. jūlijā iesniedza Tribunalul Cluj (Rumānija) – Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	14
2019/C 372/16	Lieta C-560/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 23. jūlijā iesniedza Juzgado de lo Mercantil no 3 de Valencia (Spānija) – GT/Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.	15
2019/C 372/17	Lieta C-565/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 23. jūlijā Armando Carvalho u.c. iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2019. gada 8. maija rīkojumu lietā T-330/18 Carvalho u.c./Parlaments un Padome	16
2019/C 372/18	Lieta C-567/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 25. jūlijā iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spānija) – LP/Subdelegación del Gobierno en Toledo	17
2019/C 372/19	Lieta C-580/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 30. jūlijā iesniedza Verwaltungsgericht Darmstadt (Vācija) – RJ/Stadt Offenbach am Main	18
2019/C 372/20	Lieta C-628/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 22. augustā Csanád Szegedi iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2019. gada 27. jūnija spriedumu lietā T-135/18 Csanád Szegedi/Eiropas Parlaments.	18

2019/C 372/21	Lieta C-637/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 27. augustā iesniedza Patent- och marknadsöverdomstolen (Zviedrija) – BY/CX.	19
2019/C 372/22	Lieta C-647/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 30. augustā Ja zum Nürburgring eV iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2019. gada 19. jūnija spriedumu lietā T-373/15 Ja zum Nürburgring eV/Eiropas Komisija	20
2019/C 372/23	Lieta C-650/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 3. septembrī Vialto Consulting Kft. iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 26. jūnija spriedumu lietā T-617/17 Vialto Consulting Kft/Eiropas Komisija.	22
2019/C 372/24	Lieta C-651/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 2. septembrī iesniedza Conseil d'État (Beļģija) – JP/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides	23
2019/C 372/25	Lieta C-665/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 5. septembrī NeXovation, Inc. iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2019. gada 19. jūnija spriedumu lietā T-353/15 NeXovation/Komisija	23
2019/C 372/26	Lieta C-671/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 10. septembrī iesniedza Conseil du Contentieux des Étrangers (Beļģija) – X/État belge	24
2019/C 372/27	Lieta C-672/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 10. septembrī iesniedza Conseil du Contentieux des Étrangers (Beļģija) – X/État belge	25
2019/C 372/28	Lieta C-680/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 12. septembrī Fulmen iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 2. jūlija spriedumu lietā T-405/15 Fulmen/Padome	26
2019/C 372/29	Lieta C-681/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 12. septembrī Fereydoun Mahmoudian iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 2. jūlija spriedumu lietā T-406/15 Mahmoudian/Padome	27
2019/C 372/30	Lieta C-688/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 18. septembrī Vācijas Federatīvā Republika iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-53/18 Vācijas Federatīvā Republika/Eiropas Komisija	28
2019/C 372/31	Lieta C-689/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 18. septembrī VodafoneZiggo Group BV iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-660/18: VodafoneZiggo Group BV/Komisija	29
2019/C 372/32	Lieta C-694/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 18. septembrī Italmobiliare SpA u.c. iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2019. gada 11. jūlija spriedumu lietā T-523/15 Italmobiliare SpA u.c./Komisija	30
Vispārējā tiesa		
2019/C 372/33	Lieta T-568/19: Prasība, kas celta 2019. gada 16. augustā – Microos Food Safety/Komisija	32
2019/C 372/34	Lieta T-606/19: Prasība, kas celta 2019. gada 5. septembrī – Bartolomé Alvarado y Grupo Preciados Place/EUIPO – Alpargas (“ALPARGATUS PASOS ARTESANALES”).....	33
2019/C 372/35	Lieta T-607/19: Prasība, kas celta 2019. gada 5. septembrī – Itinerant Show Room/EUIPO (“FAKE DUCK”)	34

2019/C 372/36	Lieta T-608/19: Prasība, kas celta 2019. gada 6. septembrī – Veronese Design Company/EUIPO – Veronese (“VERONESE”)	35
2019/C 372/37	Lieta T-625/19: Prasība, kas celta 2019. gada 19. septembrī – Daw/EUIPO (“SOS Innenfarbe”)	35
2019/C 372/38	Lieta T-626/19: Prasība, kas celta 2019. gada 19. septembrī – Daw/EUIPO (“SOS Loch- und Rissfüller”).....	36

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

(2019/C 372/01)

Jaunākā publikācija

OV C 363, 28.10.2019.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 357, 21.10.2019.

OV C 348, 14.10.2019.

OV C 337, 7.10.2019.

OV C 328, 30.9.2019.

OV C 319, 23.9.2019.

OV C 312, 16.9.2019.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

VISPĀRĒJĀ TIESA

Kritēriji lietu sadalei palātām

(2019/C 372/02)

2019. gada 4. oktobra plēnumā Vispārējā tiesa nolēma grozīt 2019. gada 3. jūlijā pieņemtā un 2019. gada 22. jūlijā Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicētā (OV 2019, C 246, 2. lpp.) lēmuma attiecībā uz kritērijiem lietu sadalei palātām tekstu, aizstājot tā 2. un 3. punktu ar šādu formulējumu:

- “2. Civildienesta lietas, proti, lietas, kas ir ierosinātas atbilstoši LESD 270. pantam un attiecīgā gadījumā atbilstoši Protokola par Eiropas Savienības Tiesas statūtiem 50.a pantam, tiek sadalītas četrām palātām, kuras šādu lietu izskatīšanai īpaši ir pilnvarotas lēmumā par tiesnešu darbību palātās, rotācijas kārtībā, kas ir noteikta atkarībā no lietu reģistrācijas kārtības kancelejā.
3. Lietas, kas attiecas uz intelektuālā īpašuma tiesībām un kas ir paredzētas Reglamenta ceturtajā sadaļā, tiek sadalītas sešām palātām, kuras šādu lietu izskatīšanai īpaši ir pilnvarotas lēmumā par tiesnešu darbību palātās, rotācijas kārtībā, kas ir noteikta atkarībā no lietu reģistrācijas kārtības kancelejā.”

No šiem grozījumiem izriet, ka ar 2019. gada 3. jūlija un 2019. gada 4. oktobra lēmumiem Vispārējā tiesa saskaņā ar Reglamenta 25. pantu ir noteikusi šādus kritērijus lietu sadalei palātām:

1. Lietas cik drīz vien iespējams pēc prasības pieteikuma iesniegšanas, neskarot vēlāku Reglamenta 28. panta piemērošanu, tiek sadalītas trīs tiesnešu palātām.
2. Civildienesta lietas, proti, lietas, kas ir ierosinātas atbilstoši LESD 270. pantam un attiecīgā gadījumā atbilstoši Protokola par Eiropas Savienības Tiesas statūtiem 50.a pantam, tiek sadalītas četrām palātām, kuras šādu lietu izskatīšanai īpaši ir pilnvarotas lēmumā par tiesnešu darbību palātās, rotācijas kārtībā, kas ir noteikta atkarībā no lietu reģistrācijas kārtības kancelejā.
3. Lietas, kas attiecas uz intelektuālā īpašuma tiesībām un kas ir paredzētas Reglamenta ceturtajā sadaļā, tiek sadalītas sešām palātām, kuras šādu lietu izskatīšanai īpaši ir pilnvarotas lēmumā par tiesnešu darbību palātās, rotācijas kārtībā, kas ir noteikta atkarībā no lietu reģistrācijas kārtības kancelejā.
4. Lietas, kas nav minētas 2. un 3. punktā, tiek sadalītas palātām atbilstoši divām dažādām rotācijas kārtībām, kas atkarībā no lietu reģistrācijas kārtības kancelejā ir noteiktas:
 - attiecībā uz lietām, kuras ir saistītas ar uzņēmumiem piemērojamo konkurences tiesību normu, tiesību normu, kas attiecas uz valstu piešķirto atbalstu, un tiesību normu, kuras paredz tirdzniecības aizsardzības pasākumus, īstenošanu,
 - attiecībā uz visām citām lietām.
5. Vispārējās tiesas priekšsēdētājs var atkāpties no 2., 3. un 4. punktā minētās rotācijas kārtības, ņemot vērā dažu lietu saistību vai lai nodrošinātu darba slodzes līdzsvarotu sadali.
6. Ņemot vērā 2019. gada 19. jūnija plēnumā pieņemto Vispārējās tiesas lēmumu par Vispārējās tiesas darbību veikšanu laikposmā no 2019. gada 1. līdz 26. septembrim (OV 2019, C 238, 2. lpp.), kurā ir paredzēts, ka Vispārējās tiesas 2016. gada 11. maija lēmums par kritērijiem lietu sadalei palātām (OV 2016, C 296, 2. lpp.) joprojām būs piemērojams laikposmā no 2019. gada 1. līdz 26. septembrim, iepriekš minētie kritēriji lietu sadalei palātām tiek noteikti laikposmam no 2019. gada 27. septembra līdz 2022. gada 31. augustam.

Palātu izveide un tiesnešu darbība palātās

(2019/C 372/03)

2019. gada 30. septembra ārkārtas kopsapulcē Vispārējā tiesa 52 tiesnešu sastāvā nolēma uz laikposmu no 2019. gada 30. septembra līdz 2022. gada 31. augustam izveidot desmit palātas, kurās ir pieci tiesneši un kas izskata lietas piecu un trīs tiesnešu sastāvā, kuri darbojas sešos iztiesāšanas sastāvos. Katru no desmit Vispārējās tiesas palātu sastāviem vada palātas priekšsēdētājs, kurš vienlaikus ir ievēlēts par palātas, kas izskata lietas piecu un trīs tiesnešu sastāvā, priekšsēdētāju.

2019. gada 4. oktobra kopsapulcē pēc priekšsēdētāja priekšlikuma, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 13. panta 2. punktu, uz laikposmu no 2019. gada 4. oktobra līdz 2022. gada 31. augustam Vispārējā tiesa nolēma tiesnešu darbību palātās noteikt šādi:

I palāta paplašinātā sastāvā, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

H. Kanninen, palātas priekšsēdētājs, M. Jaeger, N. Póthorak, O. Porchia un M. Stancu, tiesneši.

1. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

H. Kanninen, palātas priekšsēdētājs;

A sastāvs: M. Jaeger un N. Póthorak, tiesneši;

B sastāvs: M. Jaeger un O. Porchia, tiesneši;

C sastāvs: M. Jaeger un M. Stancu, tiesneši;

D sastāvs: N. Póthorak un O. Porchia, tiesneses;

E sastāvs: N. Póthorak un M. Stancu, tiesneses;

F sastāvs: O. Porchia un M. Stancu, tiesneses.

II palāta paplašinātā sastāvā, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

V. Tomljenović, palātas priekšsēdētāja, I. Labucka, F. Schalin, P. Škvařilová-Pelzl un I. Nömm, tiesneši.

2. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

V. Tomljenović, palātas priekšsēdētāja;

A sastāvs: I. Labucka un F. Schalin, tiesneši;

B sastāvs: I. Labucka un P. Škvařilová-Pelzl, tiesneses;

C sastāvs: I. Labucka un I. Nömm, tiesneši;

D sastāvs: F. Schalin un P. Škvařilová-Pelzl, tiesneši;

E sastāvs: F. Schalin un I. Nömm, tiesneši;

F sastāvs: P. Škvařilová-Pelzl un I. Nömm, tiesneši.

III palāta paplašinātā sastāvā, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

A. M. Collins, palātas priekšsēdētājs, V. Kreuzhitz, Z. Csehi, G. De Baere un G. Steinfatt, tiesneši.

3. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

A. M. Collins, palātas priekšsēdētājs;

A sastāvs: V. Kreuschitz un Z. Csehi, tiesneši;

B sastāvs: V. Kreuschitz un G. De Baere, tiesneši;

C sastāvs: V. Kreuschitz un G. Steinfatt, tiesneši;

D sastāvs: Z. Csehi un G. De Baere, tiesneši;

E sastāvs: Z. Csehi un G. Steinfatt, tiesneši;

F sastāvs: G. De Baere un G. Steinfatt, tiesneši.

IV palāta paplašinātā sastāvā, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

S. Gervasoni, palātas priekšsēdētājs, L. Madise, P. Nihoul, R. Frendo un J. Martín y Pérez de Nanclares, tiesneši.

4. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

S. Gervasoni, palātas priekšsēdētājs;

A sastāvs: L. Madise un P. Nihoul, tiesneši;

B sastāvs: L. Madise un R. Frendo, tiesneši;

C sastāvs: L. Madise un J. Martín y Pérez de Nanclares, tiesneši;

D sastāvs: P. Nihoul un R. Frendo, tiesneši;

E sastāvs: P. Nihoul un J. Martín y Pérez de Nanclares, tiesneši;

F sastāvs: R. Frendo un J. Martín y Pérez de Nanclares, tiesneši.

V palāta paplašinātā sastāvā, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

D. Spielmann, palātas priekšsēdētājs, I. S. Forrester, U. K. Öberg, O. Spineanu-Matei un R. Mastroianni, tiesneši.

5. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

D. Spielmann, palātas priekšsēdētājs;

A sastāvs: I. S. Forrester un U. K. Öberg, tiesneši;

B sastāvs: I. S. Forrester un O. Spineanu-Matei, tiesneši;

C sastāvs: I. S. Forrester un R. Mastroianni, tiesneši;

D sastāvs: U. K. Öberg un O. Spineanu-Matei, tiesneši;

E sastāvs: U. K. Öberg un R. Mastroianni, tiesneši;

F sastāvs: O. Spineanu-Matei un R. Mastroianni, tiesneši.

VI palāta paplašinātā sastāvā, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

A. Marcoulli, palātas priekšsēdētāja, S. Frimodt Nielsen, J. Schwarcz, C. Iliopoulos un R. Norkus, tiesneši.

6. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

A. Marcoulli, palātas priekšsēdētāja;

A sastāvs: S. Frimodt Nielsen un J. Schwarcz, tiesneši;

B sastāvs: S. Frimodt Nielsen un C. Iliopoulos, tiesneši;

C sastāvs: S. Frimodt Nielsen un R. Norkus, tiesneši;

D sastāvs: J. Schwarcz un C. Iliopoulos, tiesneši;

E sastāvs: J. Schwarcz un R. Norkus, tiesneši;

F sastāvs: C. Iliopoulos un R. Norkus, tiesneši.

VII palāta paplašinātā sastāvā, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

R. da Silva Passos, palātas priekšsēdētājs, V. Valančius, I. Reine, L. Truchot un M. Sampol Pucurull, tiesneši.

7. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

R. da Silva Passos, palātas priekšsēdētājs;

A sastāvs: V. Valančius un I. Reine, tiesneši;

B sastāvs: V. Valančius un L. Truchot, tiesneši;

C sastāvs: V. Valančius un M. Sampol Pucurull, tiesneši;

D sastāvs: I. Reine un L. Truchot, tiesneši;

E sastāvs: I. Reine un M. Sampol Pucurull, tiesneši;

F sastāvs: L. Truchot un M. Sampol Pucurull, tiesneši.

VIII palāta paplašinātā sastāvā, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

J. Svenningsen, palātas priekšsēdētājs, R. Barents, C. M. Mac Eochaidh, T. R. Pynnä un J. C. Laitenberger, tiesneši.

8. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

J. Svenningsen, palātas priekšsēdētājs;

A sastāvs: R. Barents un C. M. Mac Eochaidh, tiesneši;

B sastāvs: R. Barents un T. R. Pynnä, tiesneši;

C sastāvs: R. Barents un J. C. Laitenberger, tiesneši;

D sastāvs: C. M. Mac Eochaidh un T. R. Pynnä, tiesneši;

E sastāvs: C. M. Mac Eochaidh un J. C. Laitenberger, tiesneši;

F sastāvs: T. R. Pynnä un J. C. Laitenberger, tiesneši.

IX palāta paplašinātā sastāvā, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

M. J. Costeira, palātas priekšsēdētāja, D. Gratsias, M. Kancheva, B. Berke un T. Perišin, tiesneši.

9. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

M. J. Costeira, palātas priekšsēdētāja;

A sastāvs: D. Gratsias un M. Kancheva, tiesneši;

B sastāvs: D. Gratsias un B. Berke, tiesneši;

C sastāvs: D. Gratsias un T. Perišin, tiesneši;

D sastāvs: M. Kancheva un B. Berke, tiesneši;

E sastāvs: M. Kancheva un T. Perišin, tiesneses;

F sastāvs: B. Berke un T. Perišin, tiesneši.

X palāta paplašinātā sastāvā, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

A. Kornezov, palātas priekšsēdētājs, E. Buttigieg, J. M. Passer, K. Kowalik-Bańczyk un G. Hesse, tiesneši.

10. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

A. Kornezov, palātas priekšsēdētājs;

A sastāvs: E. Buttigieg un J. M. Passer, tiesneši;

B sastāvs: E. Buttigieg un K. Kowalik-Bańczyk, tiesneši;

C sastāvs E. Buttigieg un G. Hesse, tiesneši;

D sastāvs: J. M. Passer un K. Kowalik-Bańczyk, tiesneši;

E sastāvs: J. M. Passer un G. Hesse, tiesneši;

F sastāvs: K. Kowalik-Bańczyk un G. Hesse, tiesneši.

Pirmajai, ceturtajai, septītajai un astotajai palātai tiek sadalītas lietas, kas ir ierosinātas atbilstoši LESD 270. pantam un attiecīgā gadījumā atbilstoši Protokola par Eiropas Savienības Tiesas statūtiem 50.a pantam, un otrajai, trešajai, piektajai, sestajai, devītajai un desmitajai palātai tiek sadalītas Reglamenta ceturtajā sadaļā paredzētās lietas, kas attiecas uz intelektuālā īpašuma tiesībām.

Vispārējā tiesa ir pieņēmusi arī šādus lēmumus:

— priekšsēdētājs un priekšsēdētāja vietnieks nevienā no palātām nedarbojas pastāvīgi,

- katrā no desmit palātām, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā, priekšsēdētāja vietnieks reizi tiesvedības gadā piedalās vienas lietas izskatīšanā katrā palātā, kas tiek izraudzīta saskaņā ar šādu kārtību:
 - pirmā lieta, kas saskaņā ar Vispārējās tiesas lēmumu ir tikusi nodota pirmās palātas, otrās palātas, trešās palātas, ceturtais palātas un piektās palātas paplašinātajam iztiesāšanas sastāvam, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā,
 - trešā lieta, kas saskaņā ar Vispārējās tiesas lēmumu ir tikusi nodota sestās palātas, septītās palātas, astotās palātas, devītās palātas un desmitās palātas paplašinātajam iztiesāšanas sastāvam, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā.

Gadījumos, kad priekšsēdētāja vietnieks tādējādi ietilpst iztiesāšanas sastāvā, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā, tajā darbojas priekšsēdētāja vietnieks, tiesneši, kuri ietilpst tajā trīs tiesnešu iztiesāšanas sastāvā, kurai lieta ir tikusi sākotnēji nodota izskatīšanai, kā arī viens no attiecīgās palātas tiesnešiem, kuru nosaka, balstoties uz Reglamenta 8. pantā noteiktā amata stāža ranga apvērsto secību.

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 12. februārī Vitromed GmbH iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2018. gada 12. decembra spriedumu lietā T-821/17 Vitromed GmbH/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

(Lieta C-124/19 P)

(2019/C 372/04)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Vitromed GmbH (pārstāvis: M. Linß, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), Vitromed Healthcare

Eiropas Savienības Tiesa (sestā palāta) ar 2019. gada 11. septembra rīkojumu noraidīja apelācijas sūdzību un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 17. aprīlī Renew Consorzio Energie Rinnovabili iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2019. gada 20. februāra rīkojumu lietā T-39/19 Renew Consorzio Energie Rinnovabili/Komisija un Itālija

(Lieta C-325/19 P)

(2019/C 372/05)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Renew Consorzio Energie Rinnovabili (pārstāvis: G. Passalacqua, advokāts)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Itālijas Republika

Tiesa (sestā palāta) ar 2019. gada 19. septembra rīkojumu ir noraidījusi apelācijas sūdzību kā acīmredzami nepieņemamu un nolēmusi, ka Renew Consorzio Energie Rinnovabili sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 6. maijā PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2019. gada 22. marta spriedumu lietā T-566/18 PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület/Eiropas Komisija

(Lieta C-358/19 P)

(2019/C 372/06)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület (pārstāvis: D. Lázár, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Eiropas Savienības Tiesa (sestā palāta) ar 2019. gada 26. septembra rīkojumu noraidīja apelācijas sūdzību kā acīmredzami nepamatotu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējai segt savus tiesāšanās izdevumus pašai.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 29. maijā Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2019. gada 20. marta spriedumu lietā T-138/17 Prim/EUIPO – Primed Halberstadt Medizintechnik

(Lieta C-421/19 P)

(2019/C 372/07)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH (pārstāvis: R. Ingerl, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Prim, SA (pārstāve: L. Broschat García, advokāte), Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Ar 2019. gada 16. septembra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujāmības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 4. jūnijā Kurt Hesse k-gs iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 4. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās T-910/16 un T-911/16 Kurt Hesse un Wedl & Hofmann GmbH/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

(Lieta C-426/19 P)

(2019/C 372/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Kurt Hesse (pārstāvis: M. Krogmann, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Wedl & Hofmann GmbH, Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) ar 2019. gada 24. septembra rīkojumu atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējam segt savus tiesāšanās izdevumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 28. jūnijā iesniedza Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumānija) – UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor/Asociația Culturală “Suflet de Român” prin lichidator Pro Management Insolv IPURL

(Lieta C-501/19)

(2019/C 372/09)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Înalta Curte de Casație și Justiție

Pamatlietas puses

Prasītāja: UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor

Atbildētāja: Asociația Culturală “Suflet de Român” prin lichidator Pro Management Insolv IPURL

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tiesību uz muzikāliem darbiem īpašnieki veic pakalpojumu sniegšanu Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁽¹⁾ (PVN direktīva) 24. panta 1. punkta un 25. panta a)

punkta izpratnē attiecībā pret izrāžu organizētājiem, no kuriem kolektīvā pārvaldījuma organizācijas, pamatojoties uz neekskluzīvu atļauju–licenci, saņem savā vārdā, bet minēto īpašnieku labā, atlīdzības par muzikālo darbu izziņošanu sabiedrībai?

- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai kolektīvā pārvaldījuma organizācijas, kad tās saņem no izrāžu organizētājiem atlīdzības par tiesībām izziņot muzikālos darbus sabiedrībai, rīkojas kā nodokļu maksātāji PVN direktīvas 28. panta izpratnē un vai tām ir pienākums izdot attiecīgajiem izrāžu organizētājiem rēķinus ar iekļautu PVN, un vai tad, kad autoriem un citiem autortiesību uz muzikālajiem darbiem īpašniekiem tiek izmaksātas atlīdzības, tiem ir savukārt jāizdod rēķini ar iekļautu PVN kolektīvā pārvaldījuma organizācijai?

(¹) OV 2006, L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 11. jūlijā iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spānija) – PO/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(Lieta C-531/19)

(2019/C 372/10)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Pamatlietas puses

Prasītāja: PO

Atbildētāja: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Prejudiciālais jautājums

Eiropas Savienības Tiesai tiek jautāts, vai ar Padomes Direktīvas 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (¹), 12. pantu un tostarp ar Eiropas Savienības Tiesas 2017. gada 7. decembra spriedumu lietā C-636/16 (²) un 2011. gada 8. decembra spriedumu lietā C-371/08 (³) ir saderīga interpretācija, kuru 2019. gada 19. februāra spriedumā Nr. 191/2019 (kasācijas sūdzība 5607/2017; ECLI:ES:TS:2019:580) un 2019. gada 27. februāra spriedumā Nr. 257/2019 (kasācijas sūdzība 5809/2017; ECLI:ES:TS:2019:663) ir sniegusi Spānijas *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) un saskaņā ar kuru, interpretējot Direktīvu 2001/40/EK (⁴), var secināt, ka jebkuru trešās valsts valstspiederīgo, kuram ir pastāvīgās uzturēšanās atļauja un kurš ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas sodāms ar brīvības atņemšanu vismaz uz vienu gadu, var un vajag "automātiski" izraidīt, proti, bez nepieciešamības novērtēt personīgos, ģimenes, sociālos vai nodarbinātības apstākļus.

(¹) OV 2004, L 16, 44. lpp.

(²) Spriedums, 2017. gada 7. decembris, *López Pastuzano* (C-636/16, EU:C:2017:949).

(³) Spriedums, 2011. gada 8. decembris, *Ziebell* (C-371/08, EU:C:2011:809).

(⁴) Padomes Direktīva 2001/40/EK (2001. gada 28. maijs) par tādu lēmumu savstarpēju atzīšanu, kas attiecas uz trešo valstu valstspiederīgo personu izraidīšanu (OV 2001, L 149, 34. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 11. jūlijā iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spānija) – RQ/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(Lieta C-533/19)

(2019/C 372/11)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Pamatlietas puses

Prasītāja: RQ

Atbildētāja: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Prejudiciālais jautājums

Eiropas Savienības Tiesai tiek jautāts, vai ar Padomes Direktīvas 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji ⁽¹⁾, 12. pantu un tostarp ar Eiropas Savienības Tiesas 2017. gada 7. decembra spriedumu lietā C-636/16 ⁽²⁾ un 2011. gada 8. decembra spriedumu lietā C-371/08 ⁽³⁾ ir saderīga interpretācija, kuru 2019. gada 19. februāra spriedumā Nr. 191/2019 (kasācijas sūdzība 5607/2017; ECLI:ES:TS:2019:580) un 2019. gada 27. februāra spriedumā Nr. 257/2019 (kasācijas sūdzība 5809/2017; ECLI:ES:TS:2019:663) ir sniegusi Spānijas *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) un saskaņā ar kuru, interpretējot Direktīvu 2001/40/EK ⁽⁴⁾, var secināt, ka jebkuru trešās valsts valstspiederīgo, kuram ir pastāvīgās uzturēšanās atļauja un kurš ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas sodāms ar brīvības atņemšanu vismaz uz vienu gadu, var un vajag "automātiski" izraidīt, proti, bez nepieciešamības novērtēt personīgos, ģimenes, sociālos vai nodarbinātības apstākļus.

⁽¹⁾ OV 2004, L 16, 44. lpp.

⁽²⁾ Spriedums, 2017. gada 7. decembris, *López Pastuzano* (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽³⁾ Spriedums, 2011. gada 8. decembris, *Ziebell* (C-371/08, EU:C:2011:809).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 2001/40/EK (2001. gada 28. maijs) par tādu lēmumu savstarpēju atzīšanu, kas attiecas uz trešo valstu valstspiederīgo personu izraidīšanu (OV 2001, L 149, 34. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 11. jūlijā iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spānija) – SR/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(Lieta C-534/19)

(2019/C 372/12)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Pamatlietas puses

Prasītāja: SR

Atbildētāja: *Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real*

Prejudiciālais jautājums

Eiropas Savienības Tiesai tiek jautāts, vai ar Padomes Direktīvas 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji ⁽¹⁾, 12. pantu un tostarp ar Eiropas Savienības Tiesas 2017. gada 7. decembra spriedumu lietā C-636/16 ⁽²⁾ un 2011. gada 8. decembra spriedumu lietā C-371/08 ⁽³⁾ ir saderīga interpretācija, kuru 2019. gada 19. februāra spriedumā Nr. 191/2019 (kasācijas sūdzība 5607/2017; ECLI:ES:TS:2019:580) un 2019. gada 27. februāra spriedumā Nr. 257/2019 (kasācijas sūdzība 5809/2017; ECLI:ES:TS:2019:663) ir sniegusi Spānijas *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) un saskaņā ar kuru, interpretējot Direktīvu 2001/40/EK ⁽⁴⁾, var secināt, ka jebkuru trešās valsts valstspiederīgo, kuram ir pastāvīgās uzturēšanās atļauja un kurš ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas sodāms ar brīvības atņemšanu vismaz uz vienu gadu, var un vajag "automātiski" izraidīt, proti, bez nepieciešamības novērtēt personīgos, ģimenes, sociālos vai nodarbinātības apstākļus.

⁽¹⁾ OV 2004, L 16, 44. lpp.

⁽²⁾ Spriedums, 2017. gada 7. decembris, *López Pastuzano* (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽³⁾ Spriedums, 2011. gada 8. decembris, *Ziebell* (C-371/08, EU:C:2011:809).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 2001/40/EK (2001. gada 28. maijs) par tādu lēmumu savstarpēju atzīšanu, kas attiecas uz trešo valstu valstspiederīgo personu izraidīšanu (OV 2001, L 149, 34. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. jūlijā iesniedza Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumānija) – CY, Asociația "Forumul Judecătorilor din România"/Inspekția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție

(Lieta C-547/19)

(2019/C 372/13)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Înalta Curte de Casație și Justiție

Pamatlietas puses

Prasītājas: CY, Asociația "Forumul Judecătorilor din România"

Atbildētājas: Inspekția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție

Prejudiciālais jautājums

Vai Līguma par Eiropas Savienību 2. pants, tā paša līguma 19. panta 1. punkts un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir Konstitucionālās tiesas (iestāde, kas saskaņā ar valsts tiesībām nav tieslietu sistēmas iestāde) iejaukšanās attiecībā uz veidu, kādā augstākā tiesa iztiesājošo sastāvu izveides procesā ir interpretējusi un piemērojusi par Konstitūciju zemāka ranga tiesību aktus?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 17. jūlijā iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spānija) – DX/Subdelegación del Gobierno en Toledo

(Lieta C-549/19)

(2019/C 372/14)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Pamatlietas puses

Prasītāja: DX

Atbildētāja: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Prejudiciālais jautājums

Eiropas Savienības Tiesai tiek jautāts, vai ar Padomes Direktīvas 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji ⁽¹⁾, 12. pantu un tostarp ar Eiropas Savienības Tiesas 2017. gada 7. decembra spriedumu lietā C-636/16 ⁽²⁾ un 2011. gada 8. decembra spriedumu lietā C-371/08 ⁽³⁾ ir saderīga interpretācija, kuru 2019. gada 19. februāra spriedumā Nr. 191/2019 (kasācijas sūdzība 5607/2017; ECLI:ES:TS:2019:580) un 2019. gada 27. februāra spriedumā Nr. 257/2019 (kasācijas sūdzība 5809/2017; ECLI:ES:TS:2019:663) ir sniegusi Spānijas *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) un saskaņā ar kuru, interpretējot Direktīvu 2001/40/EK ⁽⁴⁾, var secināt, ka jebkuru trešās valsts valstspiederīgo, kuram ir pastāvīgās uzturēšanās atļauja un kurš ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas sodāms ar brīvības atņemšanu vismaz uz vienu gadu, var un vajag "automātiski" izraidīt, proti, bez nepieciešamības novērtēt personīgos, ģimenes, sociālos vai nodarbinātības apstākļus.

⁽¹⁾ OV 2004, L 16, 44. lpp.

⁽²⁾ Spriedums, 2017. gada 7. decembris, *López Pastuzano* (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽³⁾ Spriedums, 2011. gada 8. decembris, *Ziebell* (C-371/08, EU:C:2011:809).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 2001/40/EK (2001. gada 28. maijs) par tādu lēmumu savstarpēju atzīšanu, kas attiecas uz trešo valstu valstspiederīgo personu izraidīšanu (OV 2001, L 149, 34. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 23. jūlijā iesniedza Tribunalul Cluj (Rumānija) – Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Lieta C-558/19)

(2019/C 372/15)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Cluj

Pamatlietas puses

Prasītājs: Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj

Atbildētāja: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Prejudiciālais jautājums

Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. pantam un 63. pantam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kāds tiek aplūkots konkrētajā strīdā [*Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal* (Likums Nr. 571/2003 par Nodokļu kodeksu) 11. panta 2. punkts, 29. panta 3. punkts], kas paredz iespēju pārklassificēt naudas nodošanas darījumu bankā, ko filiāle – dalībvalsts rezidente veikusi savam mātesuzņēmumam – citas dalībvalsts rezidentam, par darījumu, kas rada ienākumus, ar no tā izrietošu pienākumu piemērot tiesību normas transfertcenu jomā, savukārt, ja šāds pats darījums būtu veikts starp filiāli un mātesuzņēmumu, kuri abi ir vienas dalībvalsts rezidenti, minēto darījumu nebūtu bijis iespējams šādi pārklassificēt un nebūtu tikušas piemērotas tiesību normas transfertcenu jomā?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 23. jūlijā iesniedza Juzgado de lo Mercantil no 3 de Valencia (Spānija) – GT/Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.

(Lieta C-560/19)

(2019/C 372/16)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Valencia

Pamatlietas puses

Prasītāja: GT

Atbildētāja: Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai var uzskatīt, ka jēdziens “*apkalpojošais gaisa pārvadātājs*” ir attiecināms uz sabiedrību, kas veic pasažieru gaisa pārvadājumus un ir pārdevusi biļeti, bet nav veikusi lidojumu, proti, nav faktiski apkalpojusi lidojumu?
- 2) Gadījumā, ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir noliedzoša, vai pasažieriem ir tiesības saņemt Regulas Nr. 261/2004⁽¹⁾ 7. pantā paredzēto kompensāciju gadījumā, ja lidojumā ir ietverti vairāki reisi un viena reisa neliela kavēšanās (mazāk nekā trīs stundas) ir izraisījusi ielidošanu galamērķī ar ilgu kavēšanos (vairāk nekā trīs stundas), jo tika nokavēts savienotais reiss? Gadījumā, ja atbilde ir apstiprinoša un ja atsevišķos reisus ir veikuši dažādi pārvadātāji, vai Regulas Nr. 261/2004 7. pantā paredzētā kompensācija ir jāmaksā apkalpojošajam pārvadātājam, kura nodrošinātajā reisā radās neliela kavēšanās (mazāk nekā trīs stundas), kuras dēļ tomēr tika nokavēts savienotais reiss un ielidošana galamērķī līdz ar to notika ar ilgu kavēšanos (vairāk nekā trīs stundas)?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 23. jūlijā Armando Carvalho u.c. iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta)
2019. gada 8. maija rīkojumu lietā T-330/18 Carvalho u.c./Parlaments un Padome**

(Lieta C-565/19 P)

(2019/C 372/17)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Armando Carvalho u.c. (pārstāvji: G. Winter, profesors, R. Verheyen, advokāte, H. Leith, Barrister)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto rīkojumu;
- atzīt, ka apelācijas sūdzība ir pieņemama;
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā pēc būtības izskatītu prasību par akta atcelšanu;
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā pēc būtības lemtu par prasību par Savienības ārpuslīgumisko atbildību un
- piespriest atbildētājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar apelācijas sūdzību un tiesvedību Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēji pārsūdz Vispārējās tiesas nolēmumu, ar ko viņu pieteikumi tika noraidīti kā nepieņemami, ar šādu pamatojumu.

Pirmais pamats: Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, konstatējama, ka apelācijas sūdzības iesniedzēji neatbilst kritērijiem, kas attiecībā uz individuālo skārumu izklāstīti lietā *Plaumann*. Trīs tiesību akti par siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijām ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ pieļaujot emisijas, kas katru apelācijas sūdzības iesniedzēju ietekmēot faktiski un atšķirīgi. Turklāt *Plaumann* tests esot pozitīvs, jo ar šiem tiesību aktiem par siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijām tiekot pārkāptas apelācijas sūdzības iesniedzēju personīgās pamattiesības.

Otrais pamats: alternatīvi – ņemot vērā ar klimata pārmaiņām saistītās nepārprotamās problēmas un to, ka apelācijas sūdzības iesniedzēju lieta ir pamatota ar viņu individuālajām pamattiesībām, tostarp tiesībām uz šo tiesību efektīvu aizsardzību tiesā, Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, nepielāgojot *Plaumann* testu. Eiropas Savienības Tiesa ir nospriedusi, ka, lai tiesības varētu efektīvi īstenot, attiecībā uz tām ir jāparedz tiesību aizsardzības līdzekļi, tādēļ Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, secinot, ka valsts tiesas (un LESD 267. pantā paredzētā prejudiciāla nolēmuma procedūra) vai prasības par Komisijas pieņemtu īstenošanas aktu apstrīdēšanu šajā gadījumā nodrošina pienācīgu tiesību aizsardzības līdzekļu sistēmu.

Tiesai būtu attiecīgi jāspriež, ka, ja (kā tas ir šajā lietā) nav pieejami citi efektīvi tiesību aizsardzības līdzekļi, ar kuriem varētu aizsargāt prasītāju pamattiesības, nosacījuma par “individuālu skārumu” izpilde ir pierādīta, ja tiek apgalvots un pamatots, ka leģislatīvs akts smagi aizskar prasītāja personīgās pamattiesības, vai – alternatīvi – ir pretrunā šo tiesību būtībai. Šajā gadījumā šīs prasības ir ievērotas.

Trešais pamats: papildus pirmajam un otrajam pamatam tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa kļūdījās, neatzīdama, ka biedrība “Sami-nuorra” (sāmu jauniešu biedrība) ir tiesīga celt prasību, jo neņēma vērā (nesniedzot attiecīgu paskaidrojumu) pierādījumus

par to, ka bija skartas biedrības biedru vairākuma intereses un ka viņi katrs atsevišķi būtu tiesīgi celt prasību. Alternatīvi – Tiesai būtu jāatvieglo kritēriji, pēc kuriem konstatējams, vai *locus standi* piemīt biedrībai, kas pārstāv pirmiedzīvotāju kopienu.

Ceturtais pamats: Vispārējā tiesa, izskatot pieteikumu par ārpuslīgumisko atbildību (un to noraidot kā nepieņemamu), esot piemērojusi nepareizu juridisko testu, jo tā ieviesa jaunu prasību, ka prasītājiem jāpierāda, ka ir viņi tiesīgi celt prasību LESD 263. panta vajadzībām. Šāda prasība neesot minēta nedz Līguma tekstā, nedz judikatūrā.

-
- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/410 (2018. gada 14. marts), ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK, lai sekmētu emisiju izmaksefektīvu samazināšanu un investīcijas mazoglekļa risinājumos, un Lēmumu (ES) 2015/1814 (OV 2018, L 76, 3. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/841 (2018. gada 30. maijs) par zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radušos siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistes iekļaušanu klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013 un Lēmumu Nr. 529/2013/ES (OV 2018, L 156, 1. lpp.).
- (³) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/842 (2018. gada 30. maijs) par saistošiem ikgadējiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumiem, kas dalībvalstīm jāpanāk no 2021. līdz 2030. gadam un kas dod ieguldījumu rīcībā klimata politikas jomā, lai izpildītu Parīzes nolīgumā paredzētās saistības, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013 (OV 2018, L 156, 26. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 25. jūlijā iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spānija) – LP/Subdelegación del Gobierno en Toledo

(Lieta C-567/19)

(2019/C 372/18)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: LP

Atbildētāja apelācijas instancē: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Prejudiciālie jautājumi

Eiropas Savienības Tiesai tiek jautāts, vai ar Padomes Direktīvas 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (¹), 12. pantu un tostarp ar Eiropas Savienības Tiesas 2017. gada 7. decembra spriedumu lietā C-636/16 (²) un 2011. gada 8. decembra spriedumu lietā C-371/08 (³) ir saderīga interpretācija, kuru 2019. gada 19. februāra spriedumā Nr. 191/2019 (kasācijas sūdzība 5607/2017; ECLI:ES:TS:2019:580) un 2019. gada 27. februāra spriedumā Nr. 257/2019 (kasācijas sūdzība 5809/2017; ECLI:ES:TS:2019:663) ir sniegusi Spānijas *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) un saskaņā ar kuru, interpretējot Direktīvu 2001/40/EK (⁴), var secināt, ka jebkuru trešās valsts valstspiederīgo, kuram ir pastāvīgās uzturēšanās atļauja un kurš ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas sodāms ar brīvības atņemšanu vismaz uz vienu gadu, var un vajag “automātiski” izraidīt, proti, bez nepieciešamības novērtēt personīgos, ģimenes, sociālos vai nodarbinātības apstākļus.

(¹) OV 2004, L 16, 44. lpp.

(²) Spriedums, 2017. gada 7. decembris, *López Pastuzano* (C-636/16, EU:C:2017:949).

(³) Spriedums, 2011. gada 8. decembris, *Ziebell* (C-371/08, EU:C:2011:809).

(⁴) Padomes Direktīva 2001/40/EK (2001. gada 28. maijs) par tādu lēmumu savstarpēju atzīšanu, kas attiecas uz trešo valstu valstspiederīgo personu izraidīšanu (OV 2001, L 149, 34. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 30. jūlijā iesniedza Verwaltungsgericht Darmstadt (Vācija) – RJ/Stadt Offenbach am Main

(Lieta C-580/19)

(2019/C 372/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Darmstadt

Pamatlietas puses

Prasītājs: RJ

Atbildētāja: Stadt Offenbach am Main

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2003/88/EK ⁽¹⁾ 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka dežūras laiki, kuros darba ņēmējam darba apgērbā ar darba transportlīdzekli divdesmit minūšu laikā ir jāsasniedz savas darbavietas pilsētas robeža, ir uzskatāmi par darba laiku, lai gan darba devējs nav noteicis darba ņēmējam atrašanās vietu, taču darba ņēmēja iespējas izvēlēties vietu un pievērsties savām personīgajām un sociālajām interesēm ir būtiski ierobežotas?
- 2) Ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša, vai pirmajā prejudiciālajā jautājumā minētajā situācijā Direktīvas 2003/88/EK 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, definējot darba laika jēdzienu, ir jāņem vērā arī tas, vai un ciktāl dežūras laikā, kas ir jāpavada darba devēja nenoteiktā vietā, regulāri ir jāreķinās ar darba pienākumu izpildi?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV 2003, L 299, 9. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 22. augustā Csanád Szegedi iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2019. gada 27. jūnija spriedumu lietā T-135/18 Csanád Szegedi/Eiropas Parlaments

(Lieta C-628/19 P)

(2019/C 372/20)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Csanád Szegedi (pārstāvis: K. Bodó, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi

Apelācijas sūdzībā *Csanád Szegedi* prasījumi Tiesai ir šādi:

1. attiecībā uz pirmo pamatu, ciktāl tas attiecas uz summu, kura tiek prasīta saistībā ar *László Tibor Erdélyi* un *Dr. József Virág* nodarbināšanu deputāta palīgu statusā, grozīt Vispārējās tiesas spriedumu, apmierināt prasību un atcelt Eiropas Parlamenta ģenerālsēdētāja 2017. gada 30. novembra lēmumu un Eiropas Parlamenta Ģenerālsēdētariāta Finanšu ģenerāldirektorāta paziņojumu par parādu Nr. 2017-1635;
2. attiecībā uz otro pamatu, ciktāl tas attiecas uz summu, kura tiek prasīta saistībā ar *László Tibor Erdélyi* un *Dr. József Virág* nodarbināšanu deputāta palīgu statusā, atcelt Vispārējās tiesas spriedumu un nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Pamatojot savu apelācijas sūdzību, apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza divus pamatus.

Pirmais pamats:

Eiropas Parlamenta ģenerālsēdētāja veiktajā atgūšanas procedūrā noticis tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu (ECPAK 6. panta 1. punkts un Pamattiesību hartas 47. panta otrā daļa) un ar to saistīto principu (sacīkstes princips, pušu procesuālo tiesību vienlīdzības princips un tiesību uz aizstāvību princips) pārkāpums, jo apelācijas sūdzības iesniedzējam nebija piekļuves ne OLAF ziņojumam, uz kuru bija balstīts lēmums, ne arī tā pamatā esošajiem pierādījumiem, nedz arī viņš varēja izmantot savas tiesības pirms lēmuma pieņemšanas tikt uzklausīts, pretēji Eiropas Parlamenta Prezidija lēmuma attiecībā uz Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma īstenošanas pasākumiem (turpmāk tekstā – “īstenošanas pasākumi”) 68. panta 2. punktā noteiktajam. Vispārējā tiesa sava sprieduma 44. punktā esot pieļāvusi kļūdu, atsaukdams uz Regulas Nr. 883/2013 11.panta 4. punktu, jo šajā regulas pantā ir reglamentēta nevis Eiropas Parlamenta ģenerālsēdētāja veiktā atgūšanas procedūra, bet gan OLAF procedūra. Šādā kontekstā sava sprieduma 45. punktā Vispārējā tiesa esot nepareizi piemērojusi sprieduma IGM/Komisija 35. punktā iedibināto judikatūru. Sava sprieduma 48. punktā Vispārējā tiesa esot *contra legem* interpretējusi īstenošanas pasākumu 68. panta 2. punktu, pielīdzinādama tiesības sniegt apsvērumus tiesībām tikt uzklausītam. Tāpat Vispārējā tiesa sava sprieduma 51. punktā esot nepareizi interpretējusi īstenošanas pasākumu 68. pantu, kurā reglamentēta atgūšanas procedūra, jo attiecīgā tiesību norma apelācijas sūdzības iesniedzējam nerada ne tiesības, ne pienākumus attiecībā uz pierādījumu sniegšanu Eiropas Parlamenta ģenerālsēdētāja veiktajā atgūšanas procedūrā.

Otrais pamats:

Tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu (ECPAK 6. panta 1. punkts un Pamattiesību hartas 47. panta otrā daļa) pārkāpums tiesvedībā Vispārējā tiesā, jo bez jebkāda pamatojuma par lietas būtību Vispārējā tiesa noraidīja piedāvājumu par *Dr. József Virág* un *László Tibor Erdélyi* sniegtām liecībām kā pierādījumu. Ar Vispārējās tiesas lēmumu par šī piedāvājuma noraidīšanu apelācijas sūdzības iesniedzējam tika liegta iespēja sevi aizstāvēt pēc būtības.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 27. augustā iesniedza Patent- och
marknadsöverdomstolen (Zviedrija) – BY/CX**

(Lieta C-637/19)

(2019/C 372/21)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen

Pamatlietas puses

Prasītāja: BY

Atbildētāja: CX

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai terminam “[sabiedrība]”, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā ⁽¹⁾ 3. panta 1. punktā, un terminam “publiskis”, kas minēts tās 4. panta 1. punktā, ir vienāda nozīme?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu atbilde ir apstiprinoša, vai ir uzskatāms, ka tiesa ietilpst termina “sabiedrība/publiskis” tvērumā šo tiesību normu izpratnē?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga:
 - a) gadījumā, ja tiesai izziņo aizsargātu darbu, vai var uzskatīt, ka šī tiesa ietilpst termina “sabiedrība” tvērumā?
 - b) gadījumā, ja tiesai izplata aizsargātu darbu, vai var uzskatīt, ka šī tiesa ietilpst termina “publiskis” tvērumā?
- 4) Vai fakts, ka valsts tiesībās ir noteikts vispārējs publisku dokumentu pieejamības princips, saskaņā ar kuru jebkura persona, kas izdara pieprasījumu, var piekļūt tiesai iesniegtajiem tiesvedības dokumentiem, izņemot, ja tie satur konfidenciālu informāciju, ietekmē novērtējumu attiecībā uz to, vai aizsargāta darba iesniegšana tiesai ir “izziņošana sabiedrībai” vai “publiska izplatīšana”?

(1) OV 2001, L 167, 10. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 30. augustā Ja zum Nürburgring eV iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2019. gada 19. jūnija spriedumu lietā T-373/15 Ja zum Nürburgring eV/Eiropas Komisija

(Lieta C-647/19 P)

(2019/C 372/22)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Ja zum Nürburgring eV (pārstāvji: Prof. Dr. D. Frey un Dr. M. Rudolph, advokāti)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

1. atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedumu lietā T-373/15;
2. atcelt Komisijas 2014. gada 1. oktobra Lēmumu C(2014)3634 final, ciktāl tajā ir secināts,
 - a. ka konkursa procedūras rezultātā atsavināto aktīvu ieguvēja, *capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH* un tās meitasuzņēmumus nav skārusi valsts atbalsta, kurš ir atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu, iespējamā atgūšana, kā arī
 - b. ka *Nürburgring GmbH*, *Motorsport Resort Nürburgring GmbH* un *Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH* aktīvu atsavināšana nav *capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH* vai tās meitasuzņēmumiem labvēlīgs valsts atbalsts;

3. pakārtoti, atcelt 1. punktā minēto spriedumu un nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā;
4. piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam tiek izvirzīti pieci pamati.

1. Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, secinādama, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs kā konkurents nav ticis skarts:

Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā atbilstošos apelācijas sūdzības iesniedzēja pamatus un argumentus, kas acīmredzami izrietot no procesuālajiem dokumentiem, tādējādi neesot izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu. Vispārējās tiesas pamatojums esot kļūdaini un katrā ziņā nepietiekams. Turklāt esot pārkāptas apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu aizsardzību tiesā (Hartas 47. pants). Vispārējā tiesa esot arī kļūdaini interpretējusi un piemērojusi LESD 263. panta ceturto daļu.

2. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, secinot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs nav ticis skarts kā profesionāla apvienība:

Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā atbilstošos apelācijas sūdzības iesniedzēja pamatus un argumentus, kas acīmredzami izrietot no procesuālajiem dokumentiem, tādējādi neievērojot pienākumu norādīt pamatojumu. Vispārējās tiesas pamatojums arī esot kļūdaini un katrā ziņā nepietiekams. Turklāt esot pārkāptas arī apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesības tikt uzklausītam un tiesības uz efektīvu aizsardzību tiesā (Hartas 47. pants). Turklāt Vispārējā tiesa esot sagrozījusi faktus un pierādījumus. Vispārējā tiesa esot arī kļūdaini interpretējusi un piemērojusi LESD 263. panta ceturto daļu.

3. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi procesuālu un tiesību kļūdu, secinādama, ka apelācijas sūdzības iesniedzējam kā konkurentam un profesionālai apvienībai neesot interese celt prasību attiecībā uz otro apstrīdēto lēmumu:

apelācijas sūdzības pirmajā un otrajā pamatā minēto iemeslu dēļ Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, noliedzama apelācijas sūdzības iesniedzēja interese celt prasību attiecībā uz otro apstrīdēto lēmumu.

4. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, jo tā ir noraidījusi Komisijas pienākumu uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru saistībā ar jauna valsts atbalsta piešķiršanu, atsavinot aktīvus *Capricorn*.

Vispārējā tiesa, pārkāpdama LESD 107. pantu un 108. panta otro daļu, neievērodama pienākumu norādīt pamatojumu, tiesības tikt uzklausītam un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kā arī sagrozot faktus un pierādījumus, prettiesiski ir apstiprinājusi, ka konkursa procedūra ir bijusi atklāta, pārskatāma, diskrimināciju un nosacījumus izslēdzoša. Šādi nav tikusi noteikta tirgus cena. Tas esot varējis radīt nopietnas šaubas, tādējādi mudinot Komisiju uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru.

5. Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pamatodama Komisijas pamatojuma trūkumu saistībā ar otro apstrīdēto lēmumu:

Vispārējā tiesa prettiesiski neesot ņēmusi vērā to, ka Komisija nav ievērojusi savu pienākumu norādīt pamatojumu saistībā ar pārsūdzētajiem lēmumiem.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 3. septembrī Vialto Consulting Kft. iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 26. jūnija spriedumu lietā T-617/17 Vialto Consulting Kft/Eiropas Komisija

(Lieta C-650/19 P)

(2019/C 372/23)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Vialto Consulting Kft. (pārstāvis: Dimitrios Sigalas, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2019. gada 26. jūnija spriedumu lietā T-617/17;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza trīs pamatus:

- 1) Pārsūdzētajā spriedumā ir pieļauta faktu sagrozīšana un tiesību kļūda saistībā ar Regulas Nr. 2185/96 ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta pārkāpumu. Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā apstākli, ka prasības par zaudējumu atlīdzību faktiskais priekšmets bija jautājums par to, vai OLAF ir pārkāpis Regulas Nr. 2185/96 7. panta 1. punktu, prasot, lai apelācijas sūdzības iesniedzēja ļautu tam iegūt datus, kuriem nebija nekādas saistības ar tā izmeklēšanu. Vispārējās tiesas nav ņēmusi vērā arī apstākli, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja faktiski ir piekritusi, ka OLAF veic izmeklēšanu attiecībā uz visām datu kategorijām, ko tas ir pieprasījis.
- 2) Pārsūdzētajā spriedumā ir pieļauta tiesību kļūda un nav norādīts pamatojums saistībā ar tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpumu. Vispārējā tiesa nav paskaidrojusi, kurš no trim judikatūrā paredzētajiem nosacījumiem saistībā ar tiesiskās palāvības aizsardzību izskatāmajā lietā nav izpildīts.
- 3) Pārsūdzētajā spriedumā ir pieļauta faktu sagrozīšana un tiesību kļūda saistībā ar tiesību tikt uzklaštam pārkāpumu. Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā apstākli, ka Komisija ir paudusi līgumslēdzējai iestādei saistošu nostāju, kura varēja izraisīt apelācijas sūdzības iesniedzējai nelabvēlīga akta pieņemšanu, neraugoties uz to, ka pēdējā minētā netika uzklašta.

⁽¹⁾ Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV 1996, L 292, 2 lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 2. septembrī iesniedza Conseil d'État (Beļģija) – JP/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Lieta C-651/19)

(2019/C 372/24)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītājs: JP

Atbildētājs: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai ⁽¹⁾ (pārstrādāta versija) 46. pants, saskaņā ar kuru pieteikuma iesniedzējiem ir jābūt tiesībām uz efektīvu tiesisko aizsardzību saistībā ar pieņemtajiem lēmumiem “par to starptautiskās aizsardzības pieteikumu”, un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāda valsts procesuālā tiesību norma kā 1980. gada 15. decembra *loi sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers* (likums par ārvalstnieku iecelšanu, uzturēšanos, apmešanos uz dzīvi un izraidīšanu) 39/57. pants, lasot to kopsakarā ar tā paša likuma 51/2. pantu, 57/6. panta 3. punkta pirmās daļas 5. punktu un 57/6/2. panta 1. punktu, ar kuriem termiņš pārsūdzības celšanai par lēmumu par turpmāka starptautiskās aizsardzības pieteikuma nepieņemamību, ko iesniedzis trešās valsts valstspiederīgais, ir noteikts desmit “kalendārās” dienas, skaitot no administratīvā lēmuma paziņošanas dienas, it īpaši, ja paziņojums ir nosūtīts uz Ģenerālkomisāra bēgļu un bezvalstnieku jautājumos biroju, kas saskaņā ar likumu “tiek uzskatīta” par prasītāja norādīto dzīvesvietas adresi?”

⁽¹⁾ OV 2013, L 180, 60. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 5. septembrī NeXovation, Inc. iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2019. gada 19. jūnija spriedumu lietā T-353/15 NeXovation/Komisija

(Lieta C-665/19 P)

(2019/C 372/25)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: NeXovation, Inc. (pārstāvji: A. von Bergwelt, M. Nordmann, L. Hettstedt, Rechtsanwälte)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 3. un 4. punktu un atcelt Komisijas lēmuma ⁽¹⁾ (2014. gada 1. oktobris) par valsts atbalstu SA.31550, ko Vācija īstenojusi Nürburgring kompleksam, (ar 2015. gada 13. aprīļa labojumu) 3. panta 2. punktu un 1. panta pēdējo ievilkumu;

- pakārtoti, atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 3. un 4. punktu un nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā;
- piespriest Komisijai atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai ir izvirzīti divi pamati:

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ar [pārsūdzēto spriedumu] Vispārēja tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, piemērojot LESD 263. panta 4. punktu, jo apelācijas sūdzības iesniedzēja bija individuāli skarta. Vispārējā tiesa esot nepareizi novērtējusi, ka šajā lietā neesot tipiskā scenārija, kurā konkurence starp preču piegādātājiem tiek ietekmēta tikai starp piedāvājuma sniedzējiem, kam nepieciešama noteikta prece.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar [pārsūdzēto spriedumu] Vispārējā tiesa esot kļūdījies, piemērojot LESD 107. panta 1. punktu un 296. panta 2. punktu, Procesuālās regulas Nr. (ES) 659/1999^(?) 4. panta 3. punktu un 20. panta 2. punktu un rūpīgas un neatkarīgas izmeklēšanas principu.

(¹) Komisijas Lēmums (ES) 2016/151 (2014. gada 1. oktobrī) par valsts atbalstu SA.31550 – 2012/C (ex 2012/NN), ko Vācija īstenojusi *Nürburgring* kompleksam (izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 3634) (OV 2016, L 34, 1. lpp.).

(²) Padomes Regula (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV 1999, L 83, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 10. septembrī iesniedza Conseil du Contentieux des Étrangers (Beļģija) – X/État belge

(Lieta C-671/19)

(2019/C 372/26)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil du Contentieux des Étrangers

Pamatlietas puses

Prasītājs: X

Atbildētāja: État belge

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai norāde Direktīvas 2016/801 (¹) 34. panta 5. punktā uz to, ka šajā pantā paredzētā apstrīdēšana notiek “saskaņā ar valsts tiesību aktiem” ir jāinterpretē tādējādi, ka tikai valsts likumdevējam ir jānosaka šīs apstrīdēšanas kārtība un valsts tiesai nav jāpārbauda, vai šie noteikumi atbilst tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta izpratnē?
2. a) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai Direktīvas 2016/801 34. panta 5. punktā paredzētajai apstrīdēšanai, lai tā būtu efektīva Hartas 47. panta izpratnē, ir jāiekļauj iespēja visos gadījumos izmantot ārkārtas apstrīdēšanas procedūru, kas tiek īstenota ārkārtas steidzamības apstākļos, ja attiecīgā persona pierāda, ka tā ir izrādījusi pienācīgu rūpību, un ka termiņu, kas vajadzīgi parastās procedūras veikšanai, ievērošana varētu traucēt attiecīgo studiju norisi?
- b) Ja atbilde uz šo jautājumu ir noliedzoša, vai tā pati noliedzošā atbilde ir jāpiemēro, kad lēmuma nepieņemšana īsā laikā liktu neatgriezeniski zaudēt mācību gadu attiecīgajai personai?

3. Ja atbilde uz otrā jautājuma a) vai b) daļu ir apstiprinoša, vai valsts tiesai ir jādod priekšroka tādai likuma interpretācijai, kas atbilst Direktīvas 2016/801 mērķim, lai nonāktu pie risinājuma, kas atbilst Direktīvas mērķim, piekrītot atbilstoši ārkārtas steidzamības nosacījumiem izskatīt pieteikumu par šīs direktīvas 20. pantā paredzētā lēmuma izpildes apturēšanu, lai gan likuma sagatavošanas darbi varētu liecināt par to, ka tāds nav bijis likumdevēja nodoms?
4. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai Direktīvas 2016/801 34. panta 5. punktā paredzētās apstrīdēšanas mērķis uzliek pienākumu dalībvalstīm, lai nodrošinātu atbilstību Hartas 47. pantam, paredzēt, ka noteiktos apstākļos tiesa var izdot rīkojumu iestādei izsniegt vīzu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/801 (2016. gada 11. maijs) par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos pētniecības, studiju, stažēšanās, brīvprātīga darba, skolēnu apmaiņas programmu vai izglītības projektu un viesaukles darba nolūkā (OV 2016, L 132, 21. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 10. septembrī iesniedza Conseil du Contentieux des Étrangers (Beļģija) – X/État belge

(Lieta C-672/19)

(2019/C 372/27)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil du Contentieux des Étrangers

Pamatlietas puses

Prasītājs: X

Atbildētāja: État belge

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai norāde Direktīvas 2016/801 (¹) 34. panta 5. punktā uz to, ka šajā pantā paredzētā apstrīdēšana notiek "saskaņā ar valsts tiesību aktiem" ir jāinterpretē tādējādi, ka tikai valsts likumdevējam ir jānosaka šīs apstrīdēšanas kārtība un valsts tiesai nav jāpārbauda, vai šie noteikumi atbilst tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta izpratnē?
2.
 - a) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai Direktīvas 2016/801 34. panta 5. punktā paredzētajai apstrīdēšanai, lai tā būtu efektīva Hartas 47. panta izpratnē, ir jāiekļauj iespēja visos gadījumos izmantot ārkārtas apstrīdēšanas procedūru, kas tiek īstenota ārkārtas steidzamības apstākļos, ja attiecīgā persona pierāda, ka tā ir izrādījusi pienācīgu rūpību, un ka termiņu, kas vajadzīgi parastās procedūras veikšanai, ievērošana varētu traucēt attiecīgo studiju norisi?
 - b) Ja atbilde uz šo jautājumu ir noliedzoša, vai tā pati noliedzošā atbilde ir jāpiemēro, kad lēmuma nepieņemšana īsā laikā liktu neatgriezeniski zaudēt mācību gadu attiecīgajai personai?

3. Ja atbilde uz otrā jautājuma a) vai b) daļu ir apstiprinoša, vai valsts tiesai ir jādod priekšroka tādai likuma interpretācijai, kas atbilst Direktīvas 2016/801 mērķim, lai nonāktu pie risinājuma, kas atbilst Direktīvas mērķim, piekrītot atbilstoši ārkārtas steidzamības nosacījumiem izskatīt pieteikumu par šīs direktīvas 20. pantā paredzētā lēmuma izpildes apturēšanu, lai gan likuma sagatavošanas darbi varētu liecināt par to, ka tāds nav bijis likumdevēja nodoms?
4. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai Direktīvas 2016/801 34. panta 5. punktā paredzētās apstrīdēšanas mērķis uzliek pienākumu dalībvalstīm, lai nodrošinātu atbilstību Hartas 47. pantam, paredzēt, ka noteiktos apstākļos tiesa var izdot rīkojumu iestādei izsniegt vīzu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/801 (2016. gada 11. maijs) par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos pētniecības, studiju, stažēšanās, brīvprātīga darba, skolēnu apmaiņas programmu vai izglītības projektu un viesaukles darba nolūkā (OV 2016, L 132, 21. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 12. septembrī Fulmen iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 2. jūlija spriedumu lietā T-405/15 Fulmen/Padome

(Lieta C-680/19 P)

(2019/C 372/28)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Fulmen (pārstāvji: A. Bahrami un N. Korogiannakis, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

Prasījumi

Galvenokārt:

- daļēji atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- pieņemt galīgo nolēmumu lietā;
- piespriest Padomei samaksāt *Fulmen* summu 6 456 507 euro apmērā kā mantisko kaitējumu un 100 000 euro kā morālo kaitējumu, pieskaitot nokavējuma procentus;
- piespriest Padomei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti:

- daļēji atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;

— piespriest Padomei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saistībā ar *mantisko kaitējumu* Vispārējā tiesa, pirmkārt, esot pieļāvusi tiesību kļūdu, pārkāpusi pilnīgas atlīdzības principu un atņēmusi lietderīgo iedarbību LESD 340. panta 2. punktam, kā arī Pamattiesību hartas 41. panta 3. punktam. Vispārējās tiesas pieprasītā pierādījumu līmeņa dēļ jebkāds radītā kaitējuma atlīdzinājums esot kļuvis neiespējams, neraugoties uz pietiekami smaga un būtiska Savienības tiesību pārkāpuma esamību. Otrkārt, pārsūdzētajā spriedumā esot pieļauta tiesību kļūda, kā arī pretrunīgs pamatojums. Treškārt, Vispārējā tiesa esot sagrozījusi pierādījumu un faktu elementus.

Saistībā ar *nemantisko kaitējumu* pārsūdzētajā spriedumā neesot norādīts nekāds pamatojums attiecībā uz kritērijiem, kas ir ņemti vērā, lai *ex aequo et bono* novērtētu atlīdzinājuma apmēru.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 12. septembrī Fereydoun Mahmoudian iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 2. jūlija spriedumu lietā T-406/15 Mahmoudian/Padome

(Lieta C-681/19 P)

(2019/C 372/29)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Fereydoun Mahmoudian (pārstāvji: A. Bahrami un N. Korogiannakis, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

Prasījumi

Galvenokārt:

- daļēji atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- pieņemt galīgo nolēmumu lietā;
- piespriest Padomei samaksāt prasītājam summu 966 581 euro apmērā kā mantisko kaitējumu un 500 000 euro kā morālo kaitējumu, pieskaitot nokavējuma procentus;
- piespriest Padomei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti:

- daļēji atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;

— piespriest Padomei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saistībā ar *mantisko kaitējumu* Vispārējā tiesa, pirmkārt, esot pieļāvusi tiesību kļūdu, pārkāpusi pilnīgas atlīdzības principu un atņēmusi lietderīgo iedarbību LESD 340. panta 2. punktam, kā arī Pamattiesību hartas 41. panta 3. punktam. Vispārējās tiesas pieprasītā pierādījumu līmeņa dēļ jebkāds radītā kaitējuma atlīdzinājums esot kļuvis neiespējams, neraugoties uz pietiekami smaga un būtiska Savienības tiesību pārkāpuma esamību. Otrkārt, pārsūdzētajā spriedumā esot pieļauta tiesību kļūda, kā arī pretrunīgs pamatojums. Treškārt, Vispārējā tiesa esot sagrozījusi pierādījumu un faktu elementus.

Saistībā ar *nemantisko kaitējumu* pārsūdzētajā spriedumā neesot norādīts nekāds pamatojums attiecībā uz kritērijiem, kas ir ņemti vērā, lai *ex aequo et bono* novērtētu atlīdzinājuma apmēru.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 18. septembrī Vācijas Federatīvā Republika iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-53/18 Vācijas Federatīvā Republika/Eiropas Komisija

(Lieta C-688/19 P)

(2019/C 372/30)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji: J. Möller, R. Kanitz, kuriem palīdz M. Winkelmüller, F. van Schewick, M. Kottmann, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2019. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-53/18 Vācija/Komisija;
- atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2017/1995 (2017. gada 6. novembris) par to, lai atsauci uz saskaņoto standartu EN 13341:2005 + A1:2011 “Stacionāras termoplastiskās plastmasas tvertnes sadzīves krāšņu kurināmo, petrolejas un dīzeļdegvielas uzglabāšanai virszemē” *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* saglabātu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 305/2011 ⁽¹⁾,
- atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2017/1996 (2017. gada 6. novembris) par to, lai atsauci uz saskaņoto standartu EN 12285-2:2005 “Darbnīcā izgatavotas tērauda tvertnes” *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* saglabātu saskaņā ar Regulu [(ES)] Nr. 305/2011 ⁽²⁾,
- pakārtoti otrajam un trešajam prasījumam – nodot lietu atkārtotai izskatīšanai Vispārējā tiesā, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza šādus divus pamatus.

Pirmkārt, ar spriedumu esot pārkāpts Regulas Nr. 305/2011⁽¹⁾ 18. panta 2. punkts, lasot to kopsakarā ar minētās regulas 17. panta 5. punktu. Tiesa neesot ņēmusi vērā, ka Komisijai ar šīm normām bija gan piešķirtas pilnvaras, gan uzlikts pienākums veikt kādu no Vācijas Federatīvās Republikas ierosinātajiem pasākumiem.

Otrkārt, ar pārsūdzēto spriedumu esot pārkāpts Regulas Nr. 305/2011 18. panta 2. punkts kopsakarā ar tās 3. panta 1. un 2. punktu, kā arī 17. panta 3. punktu. Tiesa neesot ņēmusi vērā, ka Komisijai ar šīm normām bija uzlikts pienākums pārbaudīt, vai strīdīgās normas apdraud būvēm noteikto pamatprasību ievērošanu.

⁽¹⁾ OV 2017, L 288, 36. lpp.

⁽²⁾ OV 2017, L 288, 39. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 305/2011 (2011. gada 9. marts), ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK (OV 2011, L 88, 5. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 18. septembrī VodafoneZiggo Group BV iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-660/18: VodafoneZiggo Group BV/Komisija

(Lieta C-689/19 P)

(2019/C 372/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: VodafoneZiggo Group BV (pārstāvji: W. Knibbeler, A.A.J. Pliego Selie, B.A. Verheijen, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2019. gada 9. jūlija rīkojumu lietā T-660/18 (turpmāk tekstā – “apstrīdētais rīkojums”);
- nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā;
- atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pirmais pamats – tiesību kļūdas, kuras Vispārējā tiesa esot pieļāvusi, nosprieždama, ka Eiropas Komisijas Lēmumam C(2018) 5848 *final* (turpmāk tekstā – “strīdīgais lēmums”) neesot saistošas juridiskas sekas.

Pirmā pamata pirmā daļa – Direktīvas 2002/21 7. panta 3. punktā noteiktā prasība valsts pārvaldes iestādēm “iespēju robežās” ņemt vērā Komisijas viedokli, kas izteikts saskaņā ar Direktīvas 2002/21⁽¹⁾ 7. panta 3. punktu, uzliekot šīm iestādēm juridiski saistošu pienākumu.

Pirmā pamata otrā daļa – saskaņā ar Direktīvas 2002/21 7. panta 3. punktu izteiktais viedoklis esot uzskatāms par atļauju, jo tādējādi Eiropas Komisija esot izvēlējusies pabeigt tās veikto izmeklēšanu, neizmantojama tai piemītošās veto tiesības.

Pirmā pamata trešā daļa – strīdīgais lēmums nevarot tikt uzskatīts par sagatavošanas darbību, jo Eiropas Komisijas ievērotā procedūra nav saistīta un ir atšķirīga no valstī ievērotās procedūras.

Pirmā pamata ceturrtā daļa – nospriežama, ka Komisijas izmantotais vārds “lēmums” ir nepiemērots, Vispārējā tiesa esot pārsniegusi savas pārskatīšanas kompetences robežas.

Pirmā pamata piektā daļa – apstrīdētajā rīkojumā neesot ietverts pamatojums attiecībā uz apgalvojumu, ka strīdīgā lēmuma priekšmetam “nav nozīmes”.

Apelācijas sūdzības otrais pamats – procesuāla kļūda, kas esot pieļauta, neatbildot uz argumentiem, kuri var būtiski ietekmēt lietas iznākumu.

Otrā pamata pirmā daļa attiecas uz argumentu, ka BEREC esot tikušas liegtas iespējas izteikt viedokli.

Otrā pamata otrā daļa attiecas uz argumentu, ka tiesības tikt uzklausītam liegšana nevar tikt kompensēta ar citām, nesaistītām iespējām tikt uzklausītam.

Apelācijas sūdzības trešais pamats – tiesību kļūdas, kuras Vispārējā tiesa esot pieļāvusi, nospriežama, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas pamattiesības neesot pārkāptas. Apelācijas sūdzības iesniedzējai esot pamattiesības saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, atbilstoši kuram esot bijis jāinterpretē tās argumenti un pieņemamība. Turklāt prejudiciāla nolēmuma tiesvedība nevarot novērst pārkāpuma rašanos.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektro-nisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV 2002, L 108, 33. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 18. septembrī Italmobiliare SpA u.c. iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2019. gada 11. jūlija spriedumu lietā T-523/15 Italmobiliare SpA u.c./Komisija

(Lieta C-694/19 P)

(2019/C 372/32)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Italmobiliare SpA, Sirap-Gema SpA, Sirap France SAS, Petruzalek GmbH, Petruzalek Kft., Petruzalek sro, Petruzalek sro* (pārstāve: F. Moretti, advokāte)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzību iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

- pilnībā vai daļēji atcelt Vispārējās tiesas spriedumu un līdz ar to atcelt vai samazināt apelācijas sūdzības iesniedzējām uzliktos sodus, vai
- pakārtoti – īstenojot savu neierobežoto kompetenci, noteikt sankcijas no jauna, līdz ar visām sekām uz lēmuma spēkā esamību.

Katrā ziņā – piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē un tiesvedībā pirmajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirza četrus pamatus.

Pirmais pamats: Vispārējās tiesas pieļauts LESD 101. panta pārkāpums, kļūdaina vai nenotikusi atbilstošo judikatūrā noteikto principu piemērošana attiecībā uz mātesuzņēmuma atbildības prezumpciju, pilnvaru ļaunprātīga izmantošana, pamatojuma nenorādīšana, pamattiesību pārkāpums saistībā ar *Italmobiliare* atzīšanu par vainojamu apgalvotajā pārkāpumā. Apelācijas sūdzības iesniedzējas it īpaši apgalvo, ka, šādi piemērojot prezumpciju, katrā ziņā tiek pārkāpti tiesiskās drošības princips, sodu individualizācijas princips un nevainīguma prezumpcija, kas paredzēti Eiropas Cilvēktiesību [un pamatbrīvību aizsardzības] konvencijas (ECPAK) 6. panta 2. punktā un 7. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 48. un 49. pantā, pamattiesības uz īpašumu, kas paredzētas ECPAK papildus protokola 1. pantā, ECPAK 14. pants, kā arī Nicas Hartas 17. un 21. pants, un nediskriminācijas un vienlīdzīgas attieksmes principi.

Otrais pamats: Vispārējās tiesas pieļauts Paziņojuma par sadarbību pārkāpums un/vai kļūdaina interpretācija, prettiesiska imunitātes piešķiršana otram uzņēmumam un tieša apelācijas sūdzības iesniedzēju interese prasīt tās atcelšanu.

Trešais pamats: tiesību normu un/vai būtisku procedūras noteikumu pārkāpums, Vispārējai tiesai kļūdaini uzskatot sodus par samērīgiem un atbilstoši.

Ceturtais pamats: apelācijas sūdzības iesniedzējas lūdz Tiesu īstenot tās neierobežoto kompetenci saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003⁽¹⁾ 31. pantu un noteikt sankcijas no jauna līdz ar visām sekām attiecībā uz lēmumu.

(¹) Padomes Regula (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Prasība, kas celta 2019. gada 16. augustā – Micros Food Safety/Komisija

(Lieta T-568/19)

(2019/C 372/33)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Micros Food Safety BV* (*Wageningen*, Nīderlande) (pārstāvis: *S. Pappas*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt veselības un pārtikas nekaitīguma ģenerāldirektora 2019. gada 17. jūnija lēmumus, kuri veido vienotu veselumu un ar kuriem Komisija: a) galīgi atteikusies turpināt attiecīgo komitoloģijas procedūru attiecībā uz Komisijas regulas projektu, ar ko "atļauta "Listex™ P100" izmantošana *Listeria monocytogenes* mazināšanai ēšanai gatavos dzīvnieku izcelsmes produktos" par atsārņotāju saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 853/2004 (¹); b) atteikusies izvērtēt šādu "Listex™ P100" izmantošanu par neatsārņojošu pārstrādes palīg līdzekli un c) pirmoreiz aizliegusi kopš 2006. gada tirgū pieejamā "Listex™ P100", kas izmantots kā ēšanai gatavo dzīvnieku izcelsmes produktu pārstrādes palīg līdzeklis, turpmāku laišanu tirgū; un
- piespriest atbildētājai segt pašai savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza astoņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums, ciktāl ar to noraidīts prasītājas pieteikums par "Listex™ P100" atzīšanu par atsārņotāju, tika pieņemts bez iepriekšēja balsojuma Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgajā komitejā, kas esot pretrunā LESD 289. panta 1. punktam un 291. panta 2. punktam un Regulas (ES) Nr. 182/2011 (²) 5. un 6. pantam.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir prettiesisks, jo tas tika pieņemts, balstoties uz politiskiem apsvērumiem, lai gan tas ir īstenošanas akts.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Regulas (EK) Nr. 853/2004 3. panta 2. punkta interpretācija nav pareiza.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka trūkst argumentācijas un ka izmantotā argumentācija katrā ziņā ir prettiesiska, jo nav nošķiruma starp atsārņojošu pārstrādes palīg līdzekli un neatsārņojošu pārstrādes palīg līdzekli.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka nav notikusi apspriešanās ar Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgo komiteju par prasītājas lūgumu atzīt "Listex™ P100" par neatsārņojošu pārstrādes palīg līdzekli.

6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 168. panta 3. punkts, jo nav nodrošināta aizsardzība un profilakse pret *Listeria* ar "Listex™ P100" palīdzību.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 178/2002 ⁽³⁾ 14. panta 9. punkts, kā arī nav ievērota pamatbrīvība – preču brīva apgrozība.
8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērota prasītājas tiesiskā palāvība, jo "Listex™ P100" ir bijis pieejams tirgū kopš 2006. gada, un 2016. gadā EFSA tā izmantošanu atzina par drošu.

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 853/2004 (2004. gada 29. aprīlis), ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku (OV 2004, L 139, 55. lpp.).

(2) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV 2011, L 55, 13. lpp.).

(3) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV 2002, L 31, 1. lpp.).

**Prasība, kas celta 2019. gada 5. septembrī – Bartolomé Alvarado y Grupo Preciados Place/EUIPO – Alpargatas
("ALPARGATUS PASOS ARTESANALES")**

(Lieta T-606/19)

(2019/C 372/34)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: José Fernando Bartolomé Alvarado (Madride, Spānija) un Grupo Preciados Place, SL (Madride) (pārstāvis: P. García Remacha, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Alpargatas SA (Sanpaulu, Brazīlija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiska preču zīme "ALPARGATUS PASOS ARTESANALES" – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 14 750 624

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2019. gada 20. jūnija lēmums lietā R 1825/2018-1

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- prasību par Apelācijas pirmās padomes 2019. gada 20. jūnija lēmumu, kurš prasītājiem ir paziņots 2019. gada 5. jūlijā, atzīt par celtu atbilstošā termiņā un formā, kā arī pēc attiecīgām procesuālajām darbībām apmierināt šo prasību, līdz ar to atceļot apstrīdēto lēmumu, un noraidīt visus sabiedrības ALPARGATAS S.A. prasījumus, nosakot, ka preču zīmes MUE1475064 reģistrācija saglabā spēku ar visām no tā izrietošajām tiesiskajām sekām.

Izvirzītie pamati:

- prasītāji uzskata apstrīdēto lēmumu par neatbilstošu to minētajai judikatūrai;
- prasītāji nepiekrīt Biroja veiktajam konfliktējošo preču zīmju līdzības vērtējumam;
- ar lēmumu esot monopolizēts apzīmējums “alpargata” pretēji preču zīmju sistēmai un paša Biroja nostājai;
- nepastāvēt asociēšanas un sajaukšanas iespēja.

Prasība, kas celta 2019. gada 5. septembrī– Itinerant Show Room/EUIPO (“FAKE DUCK”)**(Lieta T-607/19)**

(2019/C 372/35)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Itinerant Show Room Srl (San Giorgio in Bosco, Itālija)* (pārstāvis: *E. Montelione*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “FAKE DUCK” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 17 946 879

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas otrās padomes 2019. gada 1. jūlija lēmums lietā R 830/2019-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati

- “FAKE DUCK” preču zīmei piemītošās atšķirtspējas neņemšana vērā;
 - “FAKE DUCK” preču zīmes un olas zīmējuma sarežģītības neņemšana vērā;
 - vienlīdzīgas attieksmes principa nepiemērošana;
 - tiesiskuma principa nepiemērošana.
-

Prasība, kas celta 2019. gada 6. septembrī – Veronese Design Company/EUIPO – Veronese (“VERONESE”)**(Lieta T-608/19)**

(2019/C 372/36)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – franču***Lietas dalībnieki***Prasītāja: Veronese Design Company Ltd (Kowloon, Hongkonga, Ķīna) (pārstāve: B. Lafont, advokāte)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)**Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Veronese SAS (Parīze, Francija)***Informācija par procesu EUIPO***Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā**Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme “VERONESE” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 8 831 844**Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process**Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2019. gada 18. jūnija lēmums lietā R 2434/2018-5***Prasījumi***Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:*

- konstatēt, ka prasības pieteikums, kā arī tā pielikumi ir pieņemami;
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:*Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 60. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar 8. panta 1. un 2. punktu, pārkāpums.***Prasība, kas celta 2019. gada 19. septembrī – Daw/EUIPO (“SOS Innenfarbe”)****(Lieta T-625/19)**

(2019/C 372/37)

*Tiesvedības valoda – vācu***Lietas dalībnieki***Prasītāja: Daw SE (Ober-Ramstadt, Vācija) (pārstāvis: A. Haberl, advokāts)*

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “SOS Innenfarbe” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 17 870 690

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2019. gada 18. jūlija lēmums lietā R 277/2019-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atcelt EUIPO 2019. gada 7. janvāra lēmumu daļā, kurā ir atteikta preču zīmes “SOS Innerfarbe” reģistrācija attiecībā uz šādām precēm, kas ietilpst 2. klasē:

“Krāsas, lakas, pernicas, virsmas apstrādes līdzekļi, pretrūsas līdzekļi; gruntskrāsas; dabiskās krāsvielas, krāsvielas, pigmentu pastas, kodinātāji; krāsu, laku un virsmas apstrādes līdzekļu biezinātāji; krāsu šķīdinātāji; koksnes aizsardzības līdzekļi; koksnes krāsvielas un koksnes aizsargeļļas; virsmas apstrādes līdzekļi, arī strukturētie; bakteriālie un/vai fungicīdu virsmas apstrādes līdzekļi; pretkorozijas līdzekļi; metāla aizsardzības līdzekļi”;
- uzdot EUIPO reģistrēt preču zīmi atbilstoši pieteikumam;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 2. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 19. septembrī – Daw/EUIPO (“SOS Loch- und Rissfüller”)

(Lieta T-626/19)

(2019/C 372/38)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Daw SE (Ober-Ramstadt, Vācija) (pārstāvis: A. Haberl, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “SOS Loch- und Rissfüller” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 17 870 692

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2019. gada 18. jūlija lēmums lietā R 278/2019-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atcelt EUIPO 2019. gada 7. janvāra lēmumu daļā, kurā ir atteikta preču zīmes “SOS Loch- und Rissfüller” reģistrācija attiecībā uz tādām precēm kā:

“Ķīmikālijas rūpnieciskiem nolūkiem; mūru, jumta dakstiņu, cementa un betona aizsardzības un hidroizolācijas līdzekļi, izņemot krāsas un eļļas; neapstrādāti sintētiskie sveķi un plastmasa; šķīdinātāji (ķīmiskie); substrātu špakelmasa virsmas apstrādes līdzekļiem (izņemot, ja ir iekļautas citā klasē)”, kas ietilpst 1. klasē;

“Neapstrādāti dabiskie sveķi”, kas ietilpst 2. klasē, un

“Java (būvniecībai); kvarcs; ģipsis (apmetuma materiāli); apmetuma materiāli, no audumiem veidoti materiāli būvniecībai; špakelmasa kā būvniecības materiāls; audumi būvniecībai (izņemot tos, kas veidoti no metāla vai galvenokārt no metāla), it īpaši stabilizējošie audumi”, kas ietilpst 19. klasē;

- uzdot EUIPO reģistrēt preču zīmi atbilstoši pieteikumam;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 2. punkta pārkāpums.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV